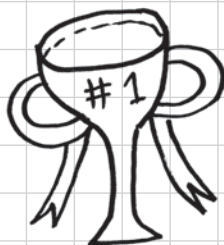
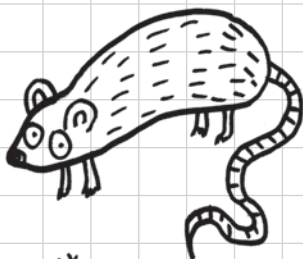

Isildurui, kuris yra kaip
perspėjimas mums visiems.

PASAULIŲ
ŽEMĖLAPIS
(dydžiai neatitinka)

PASAULIO
MEDIS

YANAHEIMAS

NUOBODOS DIEVAI

MANO
NAMAS

ŽMONĖS

ELFAI

KITI ELFAI

UGNIS

NYKŠTUKAI

IDOMŪS
DIEVAI

PUOŠNŪS
RŪMAI

ASGARDAS

MIDGARDAS

VAIVORYKŠTĒS
TILTAS

GYVATĒ

ŽUVIS

JOTUNHEIMAS

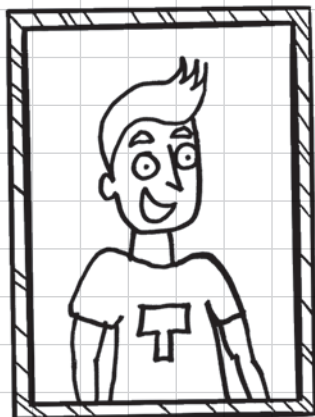
LAVONAI

ČIA GYVENA MILŽINAI

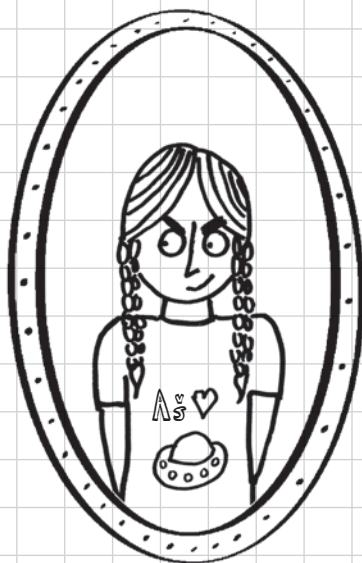
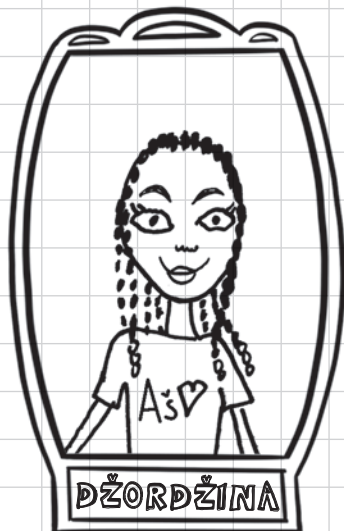
PEKLA

LEDAS

Veikėjai

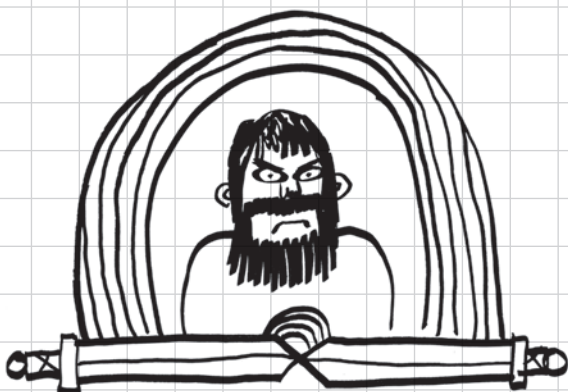
TORAS

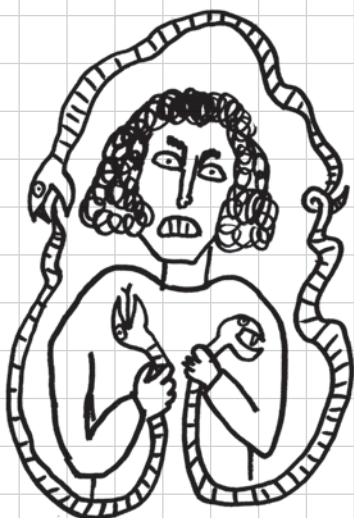
VALERIJA

FIDAS

HEIMDALAS

HIROKINA

BALDERIS

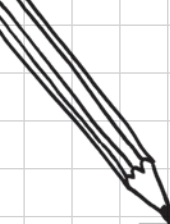

ODINAS

ĖSK

1-AS NUOŽMUSIS V.

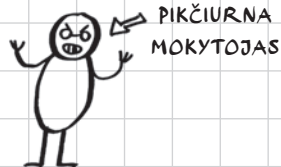
Tvarkaraštis

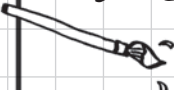

	Pirmadienis	Antradienis
1 	MATIEKA 	 MATIEKA
2	DAILĖ	DAILY- RAŠTIS
3	RAŠYBA	ANGLŲ
4 	TEMINĖ PAMOKA	GEOGRAFIJA
5	 KŪNCĖ	GAMOS MOKSLAI

LOKIS ♥ PERTRAUKA

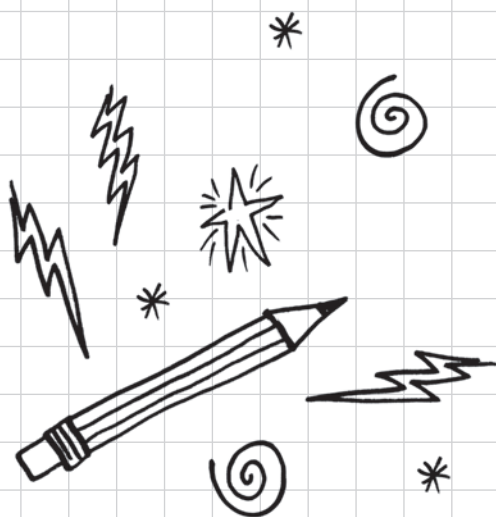

Trečiadienis	Ketvirtadienis	Penktadienis
 TEATRAS	RAŠYBA	ANGLŲ
ANGLŲ	DAILY- RAŠTIS	MUZIKA
INFORMATIKA	GYVENIMO IGŪDŽIAI	PRANCŪZŲ
MATIEKA	DAILĖ 	KŪNCĖ
FILOSOFIJA	TEMINĖ PAMOKA	ISTORIJA

Aš kepta
bulvytė

Apie šią knygą:

Tai magiškas dienoraštis, kuris turėtų būti nuostabus, bet iš tikrųjų yra gyvas košmaras. Kas kartą, kai aš, Lokis, piktadarių dievas, užrašau jame savo poelgius, dienoraštis skaičiuoja mano dorybės balą. Šie skaičiai retai būna mano naudai.

Negana to, jei kada šiek tiek nukrypstu nuo tiesos, jis mane pataiso. Turiu pakęsti šią nesąmonę, nes dienoraštis užprogramuotas vadinamąja smirdančio bum bum Odino išmintimi.

Pataisymas: Odinas neturi smirdančio bum bum.

Cha! Pergalė! Priverčiau dienoraštį užrašyti „smirdantis bum bum“!

Taigi. Buvau išsiųstas į Midgardą, kurį jūs, prasčiokai, vadinatė Žeme, už tai, kad nukirpau deivei Sifai plaukus. Mano bausmė ta, kad tapau mirtinguoju vaiku ir negaliu rodyti savo puikių dieviškų galių. Laimė, atradau spragą: kol mirtingieji NEPASTEBI, kad aš pasiverčiau koku nors gyvūnu ar būtybe, galiu daryti, ką tik noriu.

! Tai iš tikrųjų erzina.

Mane lydi netikra šeima: Toras, Hirokina ir Heimdalas.

Štai ką jau nuveikiau Žemėje...

Atradau mirtingųjų
mokyklos siaubus.

Susidraugavau su mirtingosiomis.

Valerija

Džordžina

Nugalėjau daug
šerkšno milžinų!

O
ne!

O
ne!

Aha, tuos pačius du kartus!

Jėga!

Jėga!

Ir gavau stebuklingų dovanų!

Burtų lazdelė

NES
DABAR
ESU
NUOSTABUS
ir Geras
Dievas.

! Aptiktas melas: tau duota knyga (ir burtų lazdelė) NE TODĖL, kad esi „nuostabus“ ir Geras Dievas. Hirokina sakė, kad tau „dar reikia toli eiti ir daug ko išmokti“.

Velniava. Įtariu, kad dėl to čia ir įstrigau...

1 diena:

penktadienis

LOKIO DORYBĖS LYGIS (LDL):

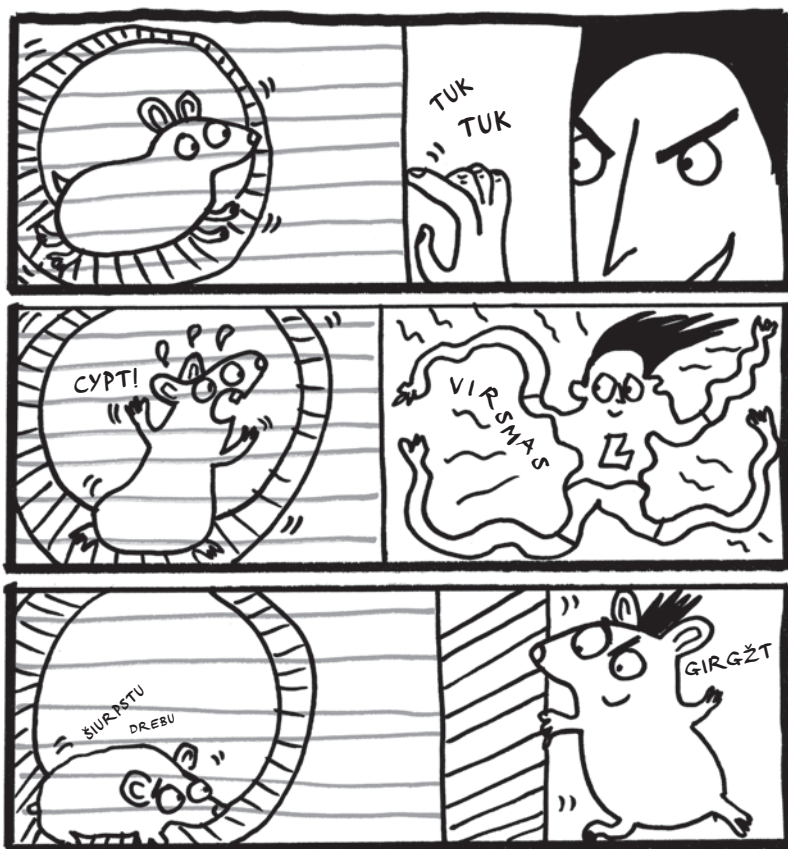

Perkraukite norėdami pradėti iš naujo.

Mano vardas Lokis, aš esu žiurkėnas. Arba toks buvau šiandien namuose. Viskas prasidėjo vakar (ketvirtadienį), kai Toras pradėjo mane erzinti. Klasėje jis gavo apdovanojimą už tai, kad labai stengėsi rašyti: jam leido namo parsinešti mokyklos žiurkėną. Jei nežinai, mirtingiesiems vaikams tai didelė garbė, panašiai kaip leidimas sėdėti Odino dešinėje per puotą Asgarde. Tiesą sakant, tai dar geriau, nes žiurkėnai pūkuoti ir mieli ir nesako ilgų nuobodžių kalbų.

Po vakarienes Toras pastatė narvą savo miegamajame ir, kol maudė savo dvokiantį mirtingąjį kūną, aš įslinkau pažiūrėti, kaip padaras žaidžia rate. Atrodė, kad jam tai patinka. Tiesą sakant, atrodė, kad jis tyčiojasi, tarsi sakydamas, kad niekada negalėsiu mėgautis tokiais malonumais. Kad visi šaunūs vaikai yra žiurkėnai. Taigi...

Maloniai pažaidžiau rate. Prisirijau sėklų. Įsisukau į šiltą susmulkinto popieriaus patalą. Išbandžiau daug paprastų žiurkėno gyvenimo malonumų, pavyzdžiui, atradau, kad turiu talpius žandus, ir prikimšau į juos tiek sėklų, kiek tik galėjau.

Deja, Toras grįžo anksčiau, nei spėjau atsiversti atgal į žmogų, taigi nusprendžiau pasislėpti, kol jis užmigs, kad nereikėtų nieko jam aiškintis.

Bet apsnūdau ir prisiglaudžiau prie kito žiurkėno.

Kai šį rytą pabudau, buvau vis dar narve, bet jau ne Toro miegamajame. Aš buvau klasėje!

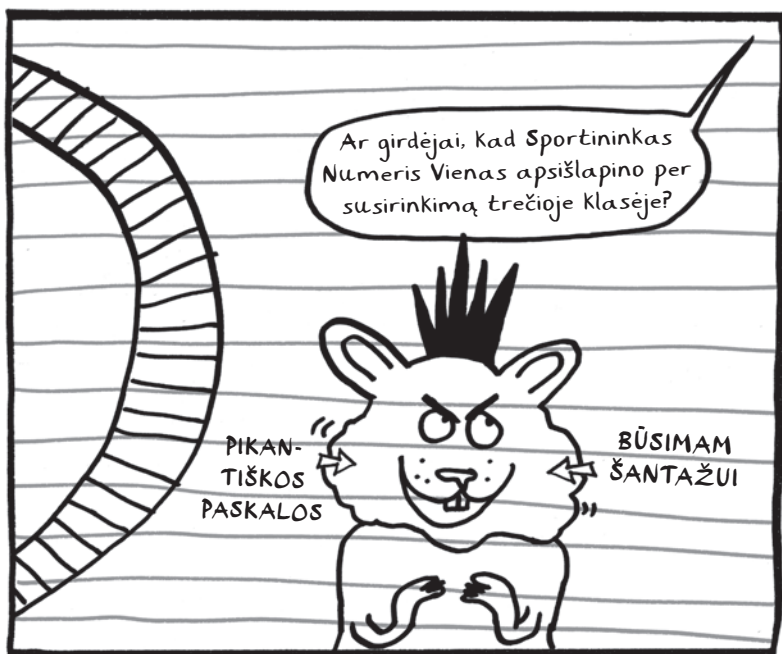

Įstrigau. Negalėjau atvirsti, kol klasė neištuštėjo, kitaip būčiau rizikavęs atskleisti savo dieviškas galias mirtingiesiems. Vėl. (Gal išsisukau kartą ar du, bet nematau, kad mano išlipimas iš patogaus narvo su daugybe maisto, kad parodyčiau mokytojai, jog esu klasėje, Odinui būtų atrodęs toks jau gyvybiškai būtinas.)

Kai mokytoja išėjo iš klasės, nutariau pasinaudoti galimybe. Bet kai tik atidariau narvelio dureles, įėjo kitas įkyrus mokytojas ir visą likusią pertraukos dalį pražaidė telefonu.

Mano nusivylimas vis didėjo (kaip ir žiurkėniškų kakūčių krūva), nes iki dienos galo negalėjau atgauti savo žmogiškos formos. Bet geroji pusė ta, kad pamokos ne tokios nuobodžios, kai gali žaisti rate. Be to, gali nugirsti paskalų, nes niekam nerūpi, kad žiurkėnas viską girdi.

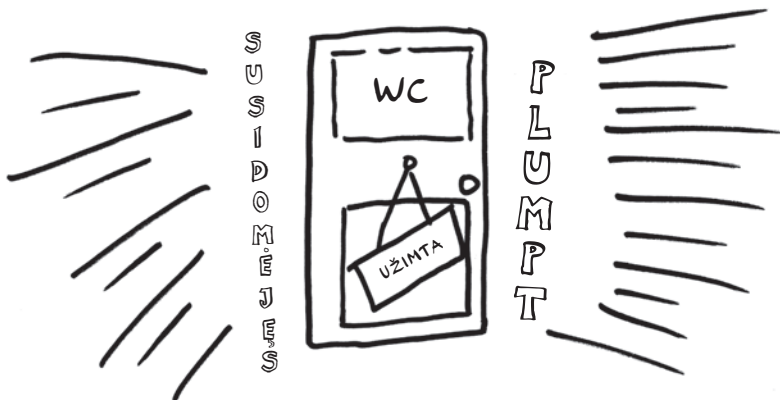

Kai vienas atidesnis klasiokas atkreipė dėmesį, kad dabar narve yra DU žiurkėnai, teko kurį laiką slėptis po pjuvenomis. Laimė, kitas užsiminė, kad galbūt žiurkėnas per naktį atsivedė vaikutį. Šia versija niekas nebūtų patikėjęs, nes atrodžiau kaip suaugęs žiurkėnas. Bet trečias klasiokas nutraukė diskusiją įkąsdamas dar kitam, taip puikiai nukreipdamas dėmesį.

Kai diena PAGALIAU baigėsi, aš ištrūkau iš narvo, persikūnijau ir parbėgau namo. Įprastai Lokis niekur neskuba. Bet su kiekviena sekunde, kurią uždelsiu, Hirokina ir Heimdalas vis labiau ant manęs pyks, o jų įniršis panašus į vilką, kuris skrenda dangumi ir kasdien bando praryti saulę. Bent jau saulė nesibaimina, kad ją vejasi.

Mano netikri tėvai Heimdalas ir Hirokina jau laukė manęs. Kambario kampe Toras susidomėjęs žaidė kompiuterinį žaidimą. Toras VISKĄ daro susidomėjęs. Net ir kakoja. Bent jau man taip atrodo. Nesu jo matęs. Niekam nereikia to matyti.

– Aš galiu paaiškinti! – sušukau.

Bet prieš man pasakant priežastį, kodėl praleidau pusryčius ir „nedalyvavau“ pamokose, Heimdalas mane apkabino.

– Aš jaudinausi, – pasakė jis.

Sumirksėjau. Ar čia stebuklas? Išvengsiu bausmės? Ar dabar viskas bus gera, miela ir nuostabu?

Išduosiu: **NE**. Ne, nebus.

Po apkabinimo pasigirdo riksmas. Stiprus riksmas.

Kai tik Heimdalas baigė rėkti, pradėjo

Hirokina. Kai ji liovėsi, paaiškinau, kad

buvau pavirtęs žiurkėnu ir mokyklos

nepraleidau. Buvau

klasėje visą dieną, net

ir per pertraukas, ir

tai tikrai turėtų man

suteikti PAPILDOMŲ

dorybės taškų.

Vietoj to sulaukiau priekaištų,

kad rizikavau „išduoti savo galias“, niekam nesakiau,

kur esu, todėl žmonės nerimavo, kad guliu „negyvas

griovyje“ ir, juokingiausia, galėjau „patekti į pavojų

kaip žiurkėnas“.

Tada Heimdalas išsitraukė porą knygų apie tėvystę.

Heimdalas užbaigė savo tėvišką pamokslą mano nemėgstamiausiu posakiu.

Kodėl negali būti kaip Toras?
Jis niekad nesukelia rūpesčių!

HM. Krūva negyvų Šerkšno milžinų su tuo nesutiktų. Tiesa, jie nesutiktų, jei nebūtų gyvi, nes TORAS JUOS VISUS NUGALABIJO.

Kai apie tai užsiminiau, buvau nuvarytas anksčiau miegoti už įžūlumą. Ar tikrai išgirdau Hirokinos juoką? Nesu tikras, nes lėkiaiu laiptais nuo Heimdalo rūstybės.

